

مقدمه: مستند سازی بعنوان ابزاری برای گردآوری اطلاعات بهنگام، خوانا و کامل می باشد و این کار جز با برگزاری کلاسهای آموزشی جهت انتقال مفاهیم مستند سازی میسر نخواهد شد. این پژوهش به صورت یک مطالعه شبه تجربی میدانی با گروه شاهد جهت تعیین نقش آموزش اصول مستندسازی به پزشکان در بهبود ثبت اطلاعات پرونده بالینی بیماران بستری در بیمارستان شهید دکتر فیاض بخش سازمان تامین اجتماعی استان تهران در سال ۱۳۸۳ بصورت یکسوکور انجام گرفته است.

روش پژوهش: این پژوهش بر روی هشتاد نفر از پزشکان بیمارستان شهید دکتر فیاض بخش استان تهران صورت گرفته که بیست نفر از آنها در کلاسهای آموزش ضمن خدمت اصول مستندسازی پرونده بالینی بیمار که از طریق کمیته راهبری بیمارستان ارائه می شد، شرکت کردند. به دلیل بررسی میزان تغییر در تکمیل پرونده بالینی بیماران، پزشکان به دو گروه آزمایشی که در کلاسها شرکت کرده اند و شاهد که در کلاسها شرکت نکرده بودند تقسیم شدند و از هر دو گروه پیش آزمون جهت سنجش میزان اطلاعات اولیه آنها در این خصوص و پس آزمون برای پی بردن به میزان تغییرات ایجاد شده، گرفته شد. پیش آزمون و پس آزمون گرفته شده براساس فرم ارزیابی محتویات پرونده های بالینی دانشگاه علوم پزشکی ایران که روانی و پایایی آن به تایید دانشگاه مربوطه رسیده، صورت گرفته است. در نهایت تجزیه و تحلیل دادهها با استفاده از روشهای آمار توصیفی و با کمک نرم افزار SPSS انجام شده است.

یافته ها: تجزیه و تحلیل دادهها نشان داد که نتایج حاصل از پس آزمون در گروه پزشکان آزمایشی نسبت به نتایج پیش آزمون با $10/902\%$ رشد همراه بوده است. همچنین مشخص شد که همین مقایسه در گروه پزشکان شاهد با $4/2465\%$ رشد همراه بوده که با توجه به قبول پذیرش تاثیر آموزش با $P < 0/05$ می توان آموزش را در این رشد عامل اصلی دانست.

بحث و نتیجه گیری: با توجه به تاثیر چشمگیر برگزاری کلاسهای آموزش رعایت اصول مستندسازی پرونده بالینی بیماران حتی کوتاه مدت در افزایش توجه پزشکان، برگزاری چنین دوره هایی در سطح گستره تر سازمانی و یا کشوری برای بهبود ثبت اطلاعات پرونده بالینی بیماران و داشتن پایگاه اطلاعاتی قوی از بیماریها برای تسهیل در روند درمان بیماران و کسب نتایج مطلوب ضروری به نظر می رسد.

کلید واژه ها: مستند سازی - پزشکان - پرونده بالینی - آموزش - بیمارستان تامین اجتماعی.